

Folketingsvedtagelse op imod Indstillingen. Men det er meget naturligt, ikke fordi vi vare tilfredse med det Lovforslag, som blev vedtaget i Folketinget, det var ingenlunde fyldestgørende, paa visse Punkter endog ret slet, men det, der nu skal vedtages, er endnu saa meget slettere. Det forekommer mig, at det var det, som den højtærede Ordfører i nogen Grad skulde have oplyst ærede Medlemmer om. Han erklærer, at det, som Vælgerne have Interesse af at høre, er, hvad man har betalt før, og hvad man skal betale i Fremtiden, men det, der ligger imellem, kan være lige meget. Ved en Lejlighed som denne, hvor Folketinget drøfter et fuldstændig nyt Lovforslag, idet Folketinget for kort Tid siden har vedtaget et andet Lovforslag, kender det ud og ind og nu modtager Ændringsforslag dertil, have de enkelte Partier Ret til, Krav paa af Ordføreren at faa oplyst, hvilke Forandringer der i Mellemtiden er indtraadt. Man tager det, man kender, Folketingets Vedtagelse i sin Tid, og modtager nu Ændringsforslagene til den, uden at — det tør jeg forsikre — et eneste Medlem af den ærede Ordførers Tale vil have faaet Spor af Begreb om, hvad han kommer til at stemme for. Ændringsforslagene omdeltes i Gaar Eftermiddags paa vore Pladser, og vi have behandlet dem i Morges tidligt. Den ærede Ordfører havde da den Pligt overfor sine egne Partifæller at sige, hvad det er, det gælder om, hvad det er for Forandringer, som ere opstillede, og som vi skulle give Tilslutning til. Jeg hørte nok, hvor udførligt han dvælede ved Ligningsreglerne, Selvangivelserne, Møbelskatten og Landoverskatteraadet, men om selve de Forandringer, der ere indtrufne i Hjertet af Lovforslaget, Skalaen, dem, som komme til at betyde, om man skal betale mere eller mindre, tav han ganske. Han havde ikke en Gang — hvad jeg havde ventet — en Beklagelse af, at Lands-tinget, Højre, de Konservative, havde drejet Skruen tilbage. Jeg har muligvis overhørt det, men jeg opfattede ikke en Gang en Beklagelse af det svære Tilbageskridt, her var. Til Sammenligning med den tidligere Tilstand fik vi en lang Række Tal, som i denne Forbindelse kun er vildledende, ikke andet. Ja, maaske kan der være nogen Grund for den ærede Ordfører til at

gøre saadan, for det vil til en vis Grad tjene som Undskyldning for adskillige af de Herrer, som nu skulle stemme for Lovforslagene, det vil være omtrent den eneste Undskyldning overfor deres Vælgere, hvis de kunne sige: Tilgiv os, for vi vidste ikke, hvad vi gjorde. Det er i Virkeligheden den eneste Undskyldning, som gælder. Naar Regeringspartiet vedtager dette Skattelovkompleks, gøre de et godt Stykke Højrearbejde. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) fortalte, hvad der er en offentlig Hemmelighed, om den Enstemmighed, den Begejstring, hvormed Højres Gruppe havde modtaget Finansministerens Forslag. Saa vidt havde sikkert ikke den mest sangvinske Højrepolitiker tænkt sig, at Regeringen og Regeringspartiet vilde strække sig. Naar nu Afstemningen foregaar, vil Venstre, Regeringspartiet, modtage al skyldig Anerkendelse fra Højre, hvad enten det bliver under den Form, som det ærede Medlem fra Svendborg anvender, eller under den triumferende, maliciøse Form, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds anvender. I dette Øjeblik vil den højtærede Finansminister modtage Anerkendelse allerøverst fra Den Befolkning, som skal betale Gildet i dyre Domme, vil neppe fælde den gunstige Dom over den anmassende Militarisme og den kyniske Overklassepolitik, som Venstre her har ført.

P. Munch: Jeg kan overfor de allerfleste Bemærkninger, der ere rettede til det radikale Mindretal, nøjes med at holde mig til de Svar, der ere givne af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). Men der er dog et Par Agitationsargumenter, som vore ærede Modstandere have lagt til Rette i Dag, som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Den ærede Ordfører for den moderate Gruppe (Jørgen Jensen) citerede en lille Notits fra Fyns Venstreblad. Jeg forstod meget godt, at nu er Tanken den, at i de følgende Uger skal der i de Herrer Agitation siges og skrives meget mere om dette lille forkerte Rygte i Fyns Venstreblad end om de Millioner, der nu paalægges Befolkningen. Det er den sædvanlige Fremgangsmaade, det er nu en Gang den Form for Agitation, som de Herrer eyne.